

KHATOCO YÊU DẤU

Tự hào thay Khatoco yêu dấu
Biết bao người đã chung sức dựng xây
Ngày ấy khởi nguồn chứng tích còn đây
Vẫn in dấu qua một thời gian khó

Từ khu Bình tân buổi đầu đáng nhớ
Bao công trình, xí nghiệp đã ra quân
Những con đường in bóng áo công nhân
Nơi chân núi ngày đêm vang tiếng máy

Những mét vải, thuốc bao hay tập giấy
Áo mới may, đồ mỹ nghệ gia công
Tách cọng Đắc lộc vừa khánh thành xong
Xí nghiệp hạ tầng, bao bì Đông Á

Du lịch, chăn nuôi, thương trường thuốc lá
Nhỏ bé ban đầu nhớ mãi không quên
Nghệ An, Phú Yên liên kết vững bền
Vùng trồng mới Kơ-rong-ba lá thuốc

Vượt chặng đường in dấu người đi trước
Sáng tạo tự tin lãnh đạo hôm nay
Khối kết đoàn bạn ơi hãy chung tay
Khánh Việt chúng ta rạng ngời mãi mãi.

Nguyễn Thế Liên
Chi hội 4
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco

KHATOCO

BẢN TIN TỔNG CÔNG TY KHÁNH VIỆT
LƯU HÀNH NỘI BỘ

Số 02 năm 2019

Chịu trách nhiệm xuất bản : Trương Quang Minh
Chịu trách nhiệm nội dung : Trương Quang Minh
Thư ký biên tập : Võ Hoàng Anh Thư
Trình bày và sửa bản in : Vũ Văn Dũng
In 2.000 bản, KT (190x270)mm tại Cty Cổ phần In bao bì Khatoco
Mọi bài vở, thư từ, góp ý xin vui lòng gửi về
Ban biên tập: 118 Hùng Vương, Nha Trang
Điện thoại: 0258.3522024 - Email: bantintin@khatoco.com

Chuyên trang:

“Hưu trí Khatoco viết về Khatoco”

- * Các hoạt động, sự kiện nổi bật.
- * Tâm tư, tình cảm của CBCNV hưu trí Khatoco.

CH₂ – Điểm chọn yên bình

CH2 chẳng phải là hợp chất hữu cơ, không là những ký tự ghép cao siêu khó đoán đến độ làm cho bạn đọc, người nghe phải cau mày nhíu mặt.

Bật mí bạn nha ... Đơn giản thôi! CH2 chỉ là chữ viết tắt: Chi hội 2 hưu trí của chúng tôi. CH2 là một trong 5 tên chi hội sinh hoạt của các anh chị em đã nghỉ hưu thuộc tất cả các đơn vị trong Tổng công ty Khánh Việt trực thuộc Ban liên lạc hưu trí Khatoco.

Lúc mới thành lập Ban liên lạc hưu trí Khatoco có vốn vện 90 hội viên, trải qua 3 nhiệm kỳ đến nay số hội viên đã là 417. CH2 là tên gọi thân thuộc và rất đỗi thân thương. Nó gắn bó và trở nên gần gũi hơn kể từ khi chúng tôi cầm trên tay quyết định nghỉ hưu từ đơn vị, xa rời những bộ đồng phục, xa dần nếp sống kỷ cương, tuân thủ các nội quy quy chế, tác phong công nghiệp. Gác lại những năm tháng lao động miệt mài bên bạn bè đồng nghiệp luôn rộn ràng với tiếng máy và những câu chuyện tán gẫu lúc tan ca. Mọi thứ đã thật sự kết thúc ... Tất cả đã trở thành hoài niệm của ngày hôm qua.

Đến với CH2, từng ngày tháng qua đi không vô vị, buồn

tẻ. Các buổi gặp gỡ luôn được khóa lấp cái cảm giác hụt hẫng trống vắng, thiếu bạn bè, thiếu thông tin, ... vì CH2 luôn lắng nghe và chia sẻ thấu đáo. Ấm lòng hơn là sự ân cần, quan tâm thăm hỏi khi có thành viên đau ốm, trái gió trở trời, hoặc bị mắc bệnh hiểm nghèo. Sự quan tâm đó cứ như hương phù sa lan tỏa từng chút từng chút một, ngày qua ngày CH2 thấm dần với chúng tôi như thể đây, thật dễ chịu, ấm áp bên những gương mặt thân quen bởi phần lớn các anh chị em nơi đây đều là những đồng nghiệp cán bộ CNV lao động chân chính đã dành phần lớn cuộc đời mình đóng góp sức lực, trí tuệ cho việc chăm lo gia đình và xây dựng ngôi nhà chung Tổng công ty Khánh Việt. Mỗi lần sinh hoạt, chúng tôi như được tiếp thêm động lực, niềm vui. Tuổi thanh xuân của ngày hôm qua với hoài bão sôi nổi và những cống hiến đã lần lượt cuốn đi theo năm tháng còn hằn trên khuôn mặt với những nếp nhăn ẩn hiện sự già nua. Nhưng qua đôi mắt ấy vẫn còn ánh lên niềm tin vui tươi sáng và đầy nhiệt huyết.

Điểm nhấn trong nội dung sinh hoạt CH2 luôn hướng đến sinh hoạt tập thể, hướng dẫn tận

tình, thực hiện qua các nhịp điệu vui nhộn, thú vị luôn được mọi người hưởng ứng, luyện tập rất đồng điệu say sưa vượt qua giới hạn về tuổi tác, để rồi các thành quả đó lan tỏa bùng cháy cùng nhau trong từng lời ca tiếng hát, những lần gặp mặt đầu xuân hay các chuyến dã ngoại.

Thực sự các anh chị em rất đáng trân trọng, đáng nhận được sự quan tâm của các thành viên trong chi hội, Ban liên lạc hưu trí và Ban lãnh đạo Tổng công ty.

Sinh hoạt của Ban liên lạc hưu trí Khatoco vẫn luôn được quan tâm, ngày càng nhiều anh chị em tham gia. Hiện tại CH2 có 94 cư dân xếp thứ 2 trong 5 chi hội có cư dân đông. Có thể nói với hoạt động linh hoạt, đơn giản vừa phù hợp theo tuổi tác, sức khỏe vừa thuận tiện cho việc sinh hoạt cộng đồng, ... Mọi người luôn tìm thấy sự bình yên và niềm vui của tuổi già, đây cũng là cách giữ gìn sức khỏe tích cực nhất. Mỗi người đều có lẽ sống riêng, kiên định với con đường đã chọn từ lúc trẻ cho đến lúc về hưu, lúc nào cũng sống bằng tâm huyết của mình, luôn tự nguyện làm những điều có ích cho gia đình, xã hội, giữ vững niềm tin chí hướng ấy thì chắc chắn rằng trong lòng mỗi chúng ta luôn an yên và thanh thản.

Với sự thấu tình đạt lý, hợp lòng người, thiết nghĩ Ban liên lạc hưu trí Khatoco sẽ tồn tại và bền vững theo năm tháng, bởi thực tế đây là nơi sinh hoạt mang đầy ý nghĩa nhân văn sâu sắc ■

Lê Bá Điều
Chi hội 2 hưu trí
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco

Những Nẻo Đường Thiện Nguyện

Thân tặng nhóm
"Khatoco và những người bạn"

Cảm ơn đời đã cho ta êm ấm
Để sẻ chia, san sẻ những yêu thương
Khatoco - trên khắp mọi nẻo đường
Đem niềm vui đến với bao số phận.
Ngày rằm gặp bệnh nhân nghèo chạy thận
Gạo, dầu ăn, ... thêm một ít tiền.
Thương biết bao những cháu bé hồn nhiên
Nơi lớp học tình thương xóm Dốc
Ước mơ "một chiếc xe đạp cũ..."
Làm các cô, chú đọc nghĩ xót xa.
Bao trẻ thơ khao khát những phần quà
Ba lô, dép, sách vở và quần áo
Trường tiểu học xã Liên Sang, Khánh Vĩnh
Một ngày vui, chan chứa nghĩa tình
Mắt con cười, tươi như buổi bình minh
Thắp hi vọng một ngày mai tươi sáng.
"Những người bạn" còn không quên hàng tháng
Nơi Diên Xuân, các cụ vẫn ngóng chờ
Hạnh phúc thật mà cứ ngỡ trong mơ
Tròn trăm tuổi, lần đầu tiên sinh nhật....
Còn nhiều nữa, những tấm lòng chân thật

Khatoco lan tỏa những yêu thương
Bạn và tôi trên mọi nẻo đường
Trao vị ngọt cho đời thêm thi vị
Dù bạn là ai, còn làm hay hưu trí
Nhà máy; May; Thương mại; Tổng công ty
Bạn giàu sang hay bình dị, chẳng hề chi
Chỉ cần bạn mở rộng lòng nhân ái
Bởi đời sống, cho đi là còn mãi
Để làm gì? "để gió cuốn đi..." ./.

Nguyễn Thị Hiền
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco

Ngày về

Tâm tư nhắn gửi đôi lời

Mỗi người trong chúng ta, ai cũng có một thời để nhớ.

Nhớ thời học sinh, sinh viên, nhớ khoảnh khắc thi đậu tốt nghiệp, sung sướng làm sao khi bạn bè cùng tung hứng.

Thời công chức nhớ nhất buổi đi làm đầu tiên tại doanh nghiệp mà mình thấy tương lai rộng mở. Khi đã yên tâm công tác thì cuộc đời như những dòng sông đều chảy. Nhưng có lẽ cái nhớ nhất của người công chức khi về hưu là nỗi nhớ rất đặc biệt vì giống như một cái gì đó làm thời gian trôi đi nhanh quá mà làm ta có cảm giác vui trong nỗi buồn. Đó là cảm giác tuổi già đã đến và thấy cuộc đời chẳng là bao, mặc dù đã chuẩn bị tâm lý từ trước đó cả năm trời và các điều kiện đã đáp ứng cho ngày về.

Ngày về hưu của tôi cũng

rất đáng nhớ lắm. Mình rất vui khi công việc đã được bàn giao đầy đủ, cả bản mô tả công việc và quy trình làm việc, thậm chí cả kỹ năng mềm cho người tiếp nhận công việc. Tâm lý về hưu cơ bản là ổn định. Ấy vậy mà vẫn mãi lòng.

Gặp bạn bè, Lãnh đạo tâm lý thì quan tâm hỏi han “Về hưu anh có dự định gì, hay làm gì sau khi nghỉ hưu chưa? Có làm thêm ở đâu không?...”. Mình cũng trả lời cho hợp lý đáp lại sự quan tâm của họ. Cũng có người không tâm lý lại nói rất sỗ “Thời về đi! Làm hoài. Hạ cánh an toàn rồi nhé...”. Thực tình mình có làm gì đâu mà cật với hạ cánh. Ấy vậy mà ngày về hưu cũng đọng đầy kỷ niệm. Một bữa chia tay, một thoáng nghẹn ngào có khi chẳng nói lên lời.

Về hưu lưu luyến cuộc đời mãi xanh

Hưu rồi, dứt bỏ gánh nặng của đời, thoát khỏi cảnh trên đe dưới búa. Tôi thấy đời sống hưu

sao mà nhẹ nhàng, thanh tao quá! Về hưu rồi mới thấy cuộc sống hết sức tự do, muốn đi đâu thì đi, muốn làm gì thì làm,... Sáng cùng bạn bè đi tắm biển, tắm xong lại rủ nhau đi ăn sáng và uống cà phê. Rèn luyện thân thể để người già nhưng tác phong và giọng nói không già, cơ thể không teo tóp. Đừng để thân thể teo tóp và đầu óc lú lẫn!

Muốn cuộc đời còn lại mãi trẻ trung và năng động, yêu đời... gọi là **cuộc đời mãi xanh**. Tôi viết chương trình cho mình giống như thời còn làm tại Nhà máy hay làm mô tả công việc ấy mà, tùy vào điều kiện của mỗi người hưu trí, chúng ta có thể bổ túc thêm:

- Phải thường xuyên rèn luyện thân thể và thể thao trí tuệ. Nên nhớ, cái gì không thường xuyên sử dụng thì nó bị “rỉ sét”, mục nát và teo tóp.

- Đi du lịch để bù lại những ngày tháng vất vả. Du lịch là thú đam mê tìm hiểu địa lý và lịch

Thắp Sáng Niềm Tin

*Khatoco tỉnh Khánh Hòa,
Ba mươi lăm năm ấy thật là vẻ vang
Doanh nghiệp thể đứng vững vàng
Làm ăn phát đạt ngày càng tiến xa
Tầm nhìn rộng mở bao la
Phát triển sản xuất mở ra nhiều ngành
Tiền lương, tiền thưởng đúng kỳ
Công đoàn chăm sóc trọn bề lo toan
Công nhân đời sống đàng hoàng
Một doanh nghiệp mạnh vững bền đi lên
Tài lực ngày càng bền hơn
Sản phẩm có mặt khắp trên thị trường*

*Lao động rất có kỷ cương
Tổng công ty Khánh Việt, tấm gương tuyệt vời
Mặc dù tôi đã nghỉ hưu
Tâm tư tình cảm muôn đời không quên.*

**Lê Thị Hồng Huệ | Chi hội 3 Hưu trí
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco**

Tiếp theo bài: “Ngày về”

sử. Du lịch trong nước trước để chiêm ngưỡng vẻ đẹp thiên nhiên của Tổ quốc mình và thấy được sự đổi mới, thay da đổi thịt các vùng miền, nếu có điều kiện mới đi du lịch nước ngoài.

- Tham gia tất cả các Hội như Ban liên lạc Hưu trí Khatoco. Đây là Hội có nhiều hoạt động rất bổ ích, gặp nhau một

năm vài lần để có dịp liên hoan, mừng sinh nhật, chúc sức khỏe bạn bè đồng nghiệp, giao lưu với các đồng chí Lãnh đạo Khatoco, nghe thời sự thông tin tổng quan về định hướng phát triển ngành qua các giai đoạn. Xem các tiết mục giao lưu văn nghệ do các thế hệ từ đương chức trẻ đến thế hệ hưu qua các thời kỳ biểu diễn thấy mọi người nhiệt

huyết như tuổi xuân đang trẻ lại.

- Nên dành vài tiếng đồng hồ mỗi ngày lên mạng lướt web xem tin tức thời sự, hoặc lim dim thả hồn theo các bản nhạc đồng quê... Rồi viết trên máy vài dòng tự sự, tất cả chỉ là để rèn luyện trí tuệ, đầu óc, để người già nhưng trí tuệ không già, không tụt hậu về kiến thức. Đọc báo mạng để tìm hiểu những điều bổ ích cho sức khỏe, tinh thần, tuyệt đối không “se lại” các bài mình không hiểu ngọn ngành và có chủ ý xuyên tạc ảnh hưởng đến người khác.

Đó hưu Khatoco thời 4.0 chỉ bấy nhiêu thôi sẽ làm cho cuộc đời mãi mãi xanh và xóa nỗi ưu phiền của ngày về ■

**Phạm Đức Thảo
Chi hội hưu 2
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco**

Về hưu như thế nào?

Càng gần ngày về hưu, tôi càng suy nghĩ nhiều. Người ta thường nói, nhiều người đều dễ “sốc” khi nhận quyết định nghỉ hưu dù muốn hay không? Đột nhiên một sớm mai thức dậy thấy mình không cần phải trang điểm, mặc quần áo đẹp lịch sự để đến công sở nữa, không phải tất tả chạy sắp mặt để chờ bữa cho kịp thời gian đi làm, không biết bắt đầu ngày mới từ đâu? Có một chút hẫng hụt. Chưa kể, thu nhập duy nhất chỉ còn những đồng lương hưu, sống thế nào, chi tiêu thế nào?

Bởi thế có người buồn khi cho rằng về hưu là mình hết giá trị, bắt đầu sống những ngày buồn tẻ, chẳng cần thiết với ai nữa. Tóm lại là... vô dụng.

Nhưng có nhiều người khác lại hớn hở đón nhận ngày được nghỉ hưu, được nghỉ ngơi thật sự, có thời gian sống cho bản thân, quan tâm bố mẹ chồng con, tiếp tục theo đuổi những thú vui, những đam mê thời trẻ.

Vì vậy, việc “chuẩn bị để nghỉ hưu” là điều quan trọng, phải chuẩn bị tinh thần và tập thích nghi. Nếu nghỉ hưu khi

con cái đã xong học hành, ổn định công việc thì mình không phải lo nghĩ, cuộc sống sẽ an nhàn, thanh thoi hơn.

Thật ra, đón nhận “về hưu” như thế nào tùy thuộc vào mỗi người. Có người là bi kịch, với người khác là quà tặng được chờ mong sau một đời làm việc. Với người này, về hưu là chuỗi ngày buồn chán, cảm thấy mình bị quên lãng, vô dụng; thì với người khác là một trang mới bắt đầu. Lúc đó sẽ có thời gian, tâm trí thanh thoi để làm những gì ta yêu thích mà lúc trẻ ta không hoặc chưa làm được. Hoặc đơn giản chỉ nghỉ ngơi, đọc sách, chăm sóc gia đình, đi chơi với bạn bè... tùy theo điều kiện, cuộc sống phong phú của mỗi người.

Hãy yêu thương thức tuổi hưu với tinh thần vui sống, sau những năm tháng làm việc cần

mẫn, hoàn thành chức phận của phụ nữ, đời người. Chỉ cần nghĩ như thế thôi là đủ! ■

*Năm lăm chớp mắt sắp qua
Hơn nửa thế kỷ sắp là ngày xưa*

*Làm quen "hưu trí" là vừa
Những ngày tất tả sắp trôi qua rồi*

*Xin thôi vương vấn, bồi hồi
Được, còn, thiếu, mất đếm đong chi nhiều*

*Cười đi, đời sẽ là mơ
Từ đây sắp sống từng giờ an nhiên.*

Đoàn Quỳnh Hương
Công ty TNHH TM Khatoco

Ký ức Khatoco

*Giờ nghỉ lại tôi bàng hoàng, xúc động
Mới ngày nào bước vào Xi nghiệp May
Năm chín sáu, bao năm rồi vậy nhỉ?
Bao thăng trầm, bao cay đắng là đây
Nhưng cảm ơn Lãnh đạo Xi nghiệp May
Tạo điều kiện để hoàn thành nhiệm vụ
Người cho tôi đạt dào đầy cảm xúc
Là Chú Hoàng người chú mãi không quên
Chú ra đi rồi, đi xa mãi mãi
Nhưng để lại mọi người nỗi tiếc thương
Cảm ơn Chú cứu vớt nhiều hoàn cảnh
Được ngày nay con mãi mãi biết ơn
Cùng Lãnh đạo Tổng công ty Khánh Việt
Luôn dựng xây, sát cánh Xi nghiệp May
Bao nhiêu năm dựng xây và cống hiến
Đến tuổi hưu "gác kiếm" để về vườn
Một tháng tám, tay cầm tờ quyết định
Khép lại sau lưng bao nỗi nhọc nhằn
Xa mái nhà chung, nơi ta làm việc
Về ngôi nhà hưu trí Khatoco
Nhận được hoa nhân ngày sinh nhật
Thật tuyệt vời lãnh đạo Khatoco*

*Chưa hết đâu những chuyến đi dã ngoại
Đà Lạt sương mù, Gành đá đĩa Phú Yên
Mới gần đây Yangbay, hưu thảnh thơi
Chơi net ga, ca hát cũng net ga
Lãnh đạo Yangbay thật là chu đáo
Đi về rồi ấn tượng khó phai
Nhớ những buổi cuối năm Hưu gặp mặt
Ơi thôi là nhây múa hát ca
Tuổi già nhưng tinh thần vui vẻ
Cống hiến hết mình, giọng hát vang xa
Lâu ta gặp nhau hỏi han sức khỏe
Jay bắt, mặt mừng, quần áo thướt tha
Khatoco ngôi nhà chung yêu dấu
Mãi mãi đậm sâu trong trái tim tôi
Khatoco nơi bao người mơ ước
Đem thân mình cống hiến và dựng xây
Khatoco bài hát còn vang mãi
Trong tim mọi người, vững bước Khatoco.*

Đỗ Thị Mai
Chi hội hưu 3
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco

Những ngày cuối cùng

Đầu năm 2016, tôi quyết định nghỉ hưu khi vừa bước sang tuổi 47. Thật sự thời điểm đó, tôi cũng chưa muốn trở thành "Hữu trí" sau 26 năm gắn bó với Nhà máy và khi tuổi đời lại còn quá trẻ.

Nhưng vì khá nhiều nguyên nhân khách quan lẫn chủ quan, nên sau một thời gian suy nghĩ thấu đáo, được sự tư vấn của phòng Tổ chức, tôi đã yên tâm "dừng bước" để về chăm lo cho gia đình nhỏ của mình. Nhưng câu chuyện mà tôi muốn kể lại chính là khoảng thời gian gần gũi, những ngày làm việc cuối cùng của tôi tại Nhà máy thân yêu.

Không cần phải nói thì tất cả các anh chị đã nghỉ hưu cũng đều trải qua tâm trạng giống như tôi. Sau bao nhiêu năm làm việc không kể đêm, ngày, nơi đây đã ghi dấu bao nhiêu kỉ niệm vui, buồn, từ thuở thanh xuân tươi đẹp đến khi mái tóc

đã điểm sương vì thời gian. Đầu dễ gì quên con đường mòn quen thuộc từ cổng Nhà máy vào phân xưởng, từ phân xưởng dẫn đến nhà ăn... Những cỗ máy tưởng như vô tri nhưng ta đã quen đến từng nút bấm, từng con ốc, băng chuyền... Rồi bao gương mặt bạn bè, đồng nghiệp thân thương mà mỗi ngày ta song hành cùng họ có khi còn nhiều hơn cả thời gian bên những người thân trong gia đình ta.

Mỗi ngày đến xưởng làm việc, tôi đều mang trong lòng một nỗi niềm bồi hồi, xốn xang đến khó tả. Chỉ còn một tháng nữa là tôi đã phải rời xa nơi này mãi mãi. Công việc của tôi là kiểm soát chất lượng sản phẩm. Thời điểm đó cũng là lúc phân xưởng 4, nơi tôi đang làm việc, sắp nhập với phân xưởng 2. Máy móc đang được di chuyển dần sang phân xưởng 2, một số máy còn lại vẫn hoạt động bình

thường. Khi chỉ còn có hai dàn máy chạy, mỗi ca cũng chỉ còn một nhân viên KSCL phụ trách.

Vì đang trong tâm trạng như vậy, nên dĩ nhiên tôi làm việc có phần lơ là, thiếu tập trung hơn trước. Có lúc tôi mãi nói chuyện, tâm sự với đồng nghiệp (cảm giác lưu luyến vì sắp xa nhau), quên cả công việc của mình, chỉ kiểm tra một cách qua loa, hình thức. Đôi khi tôi chợt giật mình lo lắng nhưng rồi lại tự nhủ: Mình sắp nghỉ luôn rồi, có chuyện gì xảy ra thì cũng đâu phải chịu trách nhiệm nữa(!).

Cho đến một buổi tối, sau khi tan ca 2, lên giường nằm dù trời đã khuya mà tôi cứ trằn trọc mãi không ngủ được. Tôi ngồi dậy với tay lấy một quyển sách trên kệ, và thật vô tình, tôi đã đọc được một câu chuyện ngắn thật hay và ý nghĩa có tựa đề "Bác thợ sắp nghỉ hưu":

Người cao tuổi Khatoco

*Ngày nào là Mẹ, là Cha
Có thêm đàn cháu thành Bà, thành Ông
Giống như nước chảy xuôi dòng
Hết sông, xuôi đến biển Đông đỏ mà
Juối cao sánh với đề đa
Cho con cháu dựa, cho nhà ấm êm
Juối cao quơng sáng trí bền
Vẫn chăm lao động, luyện rèn thể thao
Gân săn, chắc, sức dồi dào
Giúp con, đỡ cháu việc nào cũng hay
Công tác của hội hăng say
Văn nghệ, nhảy múa đắm say nghĩa tình
Động viên nhau sống văn minh
Jình làng nghĩa xóm giữa mình với ta*

*Trăm quê bông hóa một nhà
Ngày sinh hoạt Quý mới là ngày vui
Đội múa quạt, bướm bướm tài
Bướm bay, bướm lượn làm ai say lòng
Đàn bầu, sáo trúc mận lòng
Quê hương đất Việt ấm từng câu thơ
Vայ nên đừng có thờ ơ
Năng về sinh hoạt là nơi hẹn lời
Juối cao - Jâm trẻ yêu đời
Hoan hô các cụ hội người Khatoco.*

Phạm Đức Thảo
Chi hội Hữu 2
Ban liên lạc Hữu trí Khatoco

Bác thợ già sắp nghỉ hưu, ông chủ quý mến không nỡ xa bác, bèn bảo bác làm thêm một căn nhà nữa rồi hãy về nghỉ. Bác thợ già miễn cưỡng nhận lời, nhưng không còn để tâm vào công việc. Vì để nhanh chóng được về quê, bác thợ chỉ làm quấy quả cho xong.

Khi nhà mới hoàn thành, ông chủ cười tươi nói rằng đây là quà nghỉ hưu của bác. Bác thợ không ngờ ngôi nhà này lại là nhà của chính mình, trong lòng vừa xấu hổ vừa hối hận...

Đọc xong câu chuyện, tôi đã thực sự thức tỉnh. Tôi thấy trong lòng trào dâng một cảm giác vừa ân hận vừa xấu hổ. Mình đã làm gì vậy? Nhà máy là ngôi nhà thân thương thứ hai; đồng nghiệp là những người "đồng cam cộng khổ" và sản phẩm chính là "đứa con tinh thần", là công sức, tâm huyết của cả một tập thể (từ lãnh đạo đến công nhân) để làm nên thương hiệu Khatoco vững mạnh như ngày hôm nay. Nếu những sản phẩm kém chất lượng do mình bất cẩn bị trả về làm ảnh hưởng đến thương hiệu của Tổng công ty, của Nhà máy thì dù đã nghỉ hưu, liệu lương tâm mình có yên ổn?

... Kể từ hôm ấy cho đến ngày cuối cùng rời xa Nhà máy, tôi đã chú tâm vào công việc với tất cả sự tận tụy và tập trung cao độ.

Những ngày cuối cùng ở Nhà máy thân thương tôi đã học được một bài học có giá trị cho tất cả chúng ta: Đó là mỗi việc trong cuộc đời dù lớn, nhỏ cũng phải làm thật tốt, tận tâm và hết lòng; có như vậy ta mới sống thanh thản và vui vẻ tận hưởng thành quả mà mình đã gieo trồng vào ngày hôm qua.

Cũng qua bài viết nhỏ này, tôi xin thay mặt cho các anh, chị, em trong Ban liên lạc hữu trí Khatoco gửi lời cảm ơn chân thành đến anh Tiến Anh và Ban lãnh đạo, Công đoàn Tổng công ty Khánh Việt; cảm ơn chị Châu Loan và Ban lãnh đạo, Công đoàn Nhà máy Thuốc lá Khatoco đã luôn hỗ trợ, động viên chúng tôi cả về vật chất và tinh thần trong suốt thời gian qua.

Chúc Tổng công ty và Nhà máy luôn vững vàng vượt qua mọi thử thách và thành công hơn nữa trên chặng đường phía trước!/. .

Nguyễn Thị Hiền
Ban liên lạc Hữu trí Khatoco

Hội hưu

Nghỉ hưu chưa phải là già
Nghỉ hưu ta giữ đậm đà nét xuân
Nghỉ hưu chưa phải là xong
Ta còn sinh hoạt cùng nhau hoài hoài
Nghỉ hưu thích nhất gặp nhau
Chúc mừng sinh nhật nhận hoa và quà
Nghỉ hưu có thú của hưu
Hát hò nhảy múa có gì vấn vương
Anh chị lớn tuổi làm gương
Vui chơi lành mạnh, tâm tình cùng nhau
Hội hưu ta rất vững tin

Tin vào lãnh đạo Công ty của mình
Nghỉ hưu lãnh đạo vẫn lo
Lo cho sức khỏe, nâng cao tinh thần
Cùng nhau nhảy múa hát ca
Chụp hình lưu niệm đậm đà tình thương
Hội Hưu xin gửi mấy lời:
Chúc cho sức khỏe mọi người dẻo dai
Chúc cho Lãnh đạo hôm nay
Luôn luôn vững bước dẫn đầu tỉnh ta
Mãi mãi vươn cánh bay cao
Công ty Khánh Việt bay xa không ngừng.

Đỗ Thị Mai | Chi hội hưu 3
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco

Khủng hoảng công việc

Từ sau tuổi 50 tôi thường có những suy nghĩ rất tiêu cực trong công việc mà không rõ nguyên nhân từ đâu? Mỗi ngày đi làm, tôi tự hỏi: "Hôm nay đi làm có vui không?". Với tôi, là không. Và không chỉ hôm nay, tôi còn trải qua nhiều ngày không vui khác.

"Đi làm có vui không?", đây là câu hỏi mà tôi tự hỏi vào những ngày vẫn còn ngồi trên ghế nhà trường. Tôi đã tưởng tượng rằng mình sẽ được làm những công việc yêu thích và thú vị.

"Hôm qua đi làm có vui không?", tôi tự hỏi mình. Ngày hôm qua tôi đã làm những việc lặp đi lặp lại và mơ hồ nhận ra rằng sự sáng tạo của bản thân đã bị mài mòn từ bao giờ, cảm thấy bản thân bị giam chân tại chỗ...

Và tôi không biết rằng mình đã mất đi sự yêu thích với công việc hiện tại hay là sự yêu thích đã trở thành một thứ gì đó ổn

định hơn, bớt đột phá hơn.

Làm gì thoát khỏi tình trạng này? tôi tự hỏi:

Nhìn nhận lại bản thân: biết được điểm mạnh, điểm yếu, thích, không thích, xem xét lại công việc, vai trò hiện tại của mình trong công việc. Xem lại năng lực của bản thân trong quá trình làm việc đã học được những kỹ năng gì? cần phải trau dồi năng lực thêm ở lĩnh vực nào?

Đánh giá về khả năng tài chính: nếu có ý định thay đổi, phải cân nhắc quyết định mà không đặt gia đình vào các rủi ro tài chính.

Tham gia vào các hoạt động khác ngoài công việc: cần phải tham gia vào các hoạt động khác giúp tinh thần thoải mái, tốt hơn và luôn có năng lượng. Để bản thân tốt hơn là điểm khởi đầu cho suy nghĩ tích cực và xử lý tình huống khó khăn.

Phải cân bằng giữa gia

đình và công việc: mọi việc sẽ tốt hơn nếu có sự chia sẻ, đồng cảm từ gia đình, cần sắp xếp thời gian hợp lý để có thể làm được tốt cả hai.

Đặt mục tiêu nghề nghiệp mới: cuối cùng, nếu cảm thấy rằng mình không có "đất" để phát triển ở nơi hiện tại thì phải có mục tiêu khác. Lúc đó phải cân nhắc xem tuổi tác có phải là rào cản nhưng với quyết tâm thì có đạt được mục đích hay không?

Nhưng dù là như thế, trong suy nghĩ của tôi vẫn chọn gắn bó với công việc hiện tại, vì nhiều lý do khác nhau. Một phần vì sắp tốt, biết quan tâm, một phần thích sự ổn định. Và cuối cùng, "đôi khi chúng ta không nên từ bỏ sự ổn định để đi tìm kiếm một thứ mơ hồ gọi là đam mê. Bởi vì sự ổn định không phải lúc nào cũng nhàm chán và những điều ta chưa làm không phải lúc nào cũng thật sự thú vị". (st) ■

Đoàn Quỳnh Hương
Công ty TNHH TM Khatoco

Khánh Việt trong tôi

Và mùa thu năm ấy
Khánh Việt đã ra đời
Số chín Biệt Thự vi
Những ngày đầu gian khó

Khởi đầu làm thuốc lá
Sao, sẩy bằng chảo gang
Những sợi thuốc thơm vàng
Những mẫu hàng sáng tạo

Ý chí người lãnh đạo
Ánh sáng Đảng soi đường
Bao Nhà máy, công trường
Vững vàng theo năm tháng

Khatoco tỏa sáng
Thương hiệu lớn Miền Trung
Niềm tin người tiêu dùng
Chất lượng cao hàng hóa

Đệt, may cùng thuốc lá
Thương mại với Bao bì
Chăn nuôi mấy Công ty
Lữ hành luôn sẵn uất

Con người quan trọng nhất
Nguồn nhân lực vững vàng
Những người thợ tay vàng
Đang ngày đêm lao động

Sản xuất luôn mở rộng
Nguồn ngân sách tiềm tàng
Nhiều thành tích vẻ vang
Ánh hùng thời đổi mới

Người đi trước trông đợi
Thế hệ trẻ hôm nay
Cùng chung sức, chung tay
Khánh Việt ta tiến mãi.

Nguyễn Thế Liên | Chi hội 4
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco

Tám tám mùa xuân xanh

Tám tám xuân xanh với nước non
Bảy mươi tuổi Đảng được vương tròn
Sa trường khói lửa không lùi bước
Chiến tuyến gian nguy vẫn sắc son
Quyền chức không quên gìn đạo lý
Đời thường quyết giữ nghĩa nhân tình
Thỏa lòng đã trọn lời tuyên thệ
Thanh thân yên vui với cháu con.

Nguyễn Đức Hùng
Ban liên lạc Hưu trí Khatoco

